

הגיהנום, סם הפתות, שנאמר בה לעילקה שפי בנות הב כב. קרבן השני - בנגד ש"ר, שנאמר בו שור או כשב או עז, וכן מר, וכונגדו תפלה מונחה, שאמר עלייה דוד, מצמיח חציר לבהמה וعشב לעבודת האלים. מה זה עשב? ע"ב שי, והם שבעים ושנים שמות שהם לבושים לשבעים ושנים שמות עליזונים, כמו העשב שהוא לביש לחטה, ומושם זה, להוציא ללחם הארץ, והינו ללחם אבירים אל איש, וזהו הלחם של התורה.

ולעוזם כל הקרבנות שהחיטתן באפסון, משומם שמאכפונו תפוח הרעה, וזה יציר הרע. משומש שלא היה ארד מנטשך) [שלא סקר את נשתתך, האכלו קרבן] لكم בו אם רעב שונאך האכלתו לך ואם צמא משקו כי, ואחר שהוא נטל את דם הקרבן, לא טל משלהן שמשם, אותו ששפוף, דם, מלחש אותו דם של בהמות, ומושם זה לא צריך לכוסות אותו מפננו, לקים בו אם רעב שונאך האכלתו לך ואם צמא השקהו מים. ואחר שהוא נטל את הדם, מקרים את הקרבן למלחה, שנאמר בו את קרבני לחמי לאשי, ובנגד השור הוי חמור נוצר. אם זכ"ר, הרי הש"ר מקבל את הקרבן, ואם לא, הרי חמור נוצר, ומושם זה נאמר לא תחרש בשור ובחרב ייחדו. ייחדו כלומר, אל תגרם شيئاכל החמור את קרבן השור.

קרבן השלישי - של ערבית, קרבן כתף, שנאמר בהם שפי תורים או שני בני יונה וגומר, שם זכה, הצעיר של יעקב יזרד

במושמרה תנינא דיליליא, איןון צווחין ונבחין ואמרין הב הב, בגין דאיןון מסתרא דגיהנם סם הפתות, דאמיר ביה (משל לו) לעולקה שפי בנות הב הב.

קרבנא תנינא לקלל שע"ר, דאמיר ביה (ויקרא כב כד) שור או כשב או עז וגומר, ולקבילה צלוטא דמנחה, דאמיר דוד עלה (תהלים קד יד) מצמיח חציר לבהמה וعشב לעבודת האלים, Mai עשב, ע"ב שי, ואנו ע"ב שמן, דאיןון לבושין לע"ב שמן עלאין, בגונא דעתך דאייה לבושא דחטה, ובגין דא להוציא ללחם מן הארץ, והיינו ללחם אבירים אל איש (שם ע"ה ס). ודה נהמא דאוריתא.

ולעוזם כל קרבני שחייבן באפסון, בגין דמאכפונו תפוח הרעה (ירימה א יד), (ס"א ודה יציר הרע, ובגין דלא יהא ציריך מנשחתה דילך) (ס"א דלא יסיריך נשחתה דילך האכלתו קרבנא, לקיימא ביה (משל כה כא) אם רעב שונאך האכלתו לך, ואם צמא השקהו מים, ולבדר דאייה נטיל רמאDKrbna, לא יטול מדילך) דמתמן ההוא דאוושיד דמא, מלחש הוה דמא דבעין ובגין דא לא ציריך לכטא לה מנינה, לקיימא ביה אם רעב שונאך האכלתו לך ללחם ואם צמא השקהו מים ולבדר דאייה (דף סג ע"א) נטיל דמא, קרבין קרבנא לעילא, דאמיר בה (במדבר כה ב) את קרבני לחמי לאשי, ולקבילה דשור איהו חמור נוצר, אם זכו הא שע"ר מקבל קרבנא, ואם לאו הא חמור נוצר, ובגין דא אתריך (דברים כב י) לא תחרוש בשור ובחרב ייחדו, ייחדו כלומר קרבנא דשור.

קרבנא תליתאה ערבית, קרבנא דעופין, קרבנא דבנין, דאמיר ביהון (ויקרא ה יז) שפי תורים או שני בני יונה וגומר, Dai זכו נש"ר א דיעקב נחית